

comunica[ció]

entrevista

“Cal facilitar que el teatre valencià pugua exhibir-se amb naturalitat”

*Alicia Garijo,
Coordinadora de l'IVC a Alacant*

Per Sònia Alejo Martínez

Conta'ns d'on vens i quin va ser l'impuls que et va moure a optar al càrrec de delegada de l'IVC a Alacant?

Estic vinculada a Altea on vaig iniciar la meua tasca com a Gestora Cultural des d'un teatre, el Cinema Municipal, ja desaparegut, en el qual em vaig fer i ens vam fer molts professionals de les arts escèniques. Les primeres jornades del Circuit Teatral Valencià es van organitzar allí i per aquell escenari van passar pràcticament totes les companyies valencianes de finals dels 80 i els anys 90. Després va arribar el Palau

Altea, al 2001 i més tard la privatització de la seua gestió, al 2013.

Quan em plantege optar a la plaça de Delegada de l'IVC ho faig perquè professionalment no em trobava còmoda, no estava dedicant-me exclusivament a la gestió cultural. Coneixia la situació del Teatre Arniches. Però també sabia que comptava amb el suport de molts col·legues de professió que em van animar a fer el pas. Era un repte, i així m'ho vaig plantejar, però en la vida cal assumir reptes per a seguir caminant. I ací estic.

Presentació de la programació de l'IVC a Alacant en novembre

Quines són exactament les teues competències?

La part fonamental del meu treball diari és la gestió del teatre com a únic espai que disposa l'IVC a Alacant. La solitud és gran atès que el teatre, fins a la meua arribada, només disposava en la plantilla de personal d'un sol lloc de treball, que era i és per a atendre el servei de taquilla. Aquest fet crec que és significatiu de la importància que, durant anys, l'Administració Pública li donava a les comarques d'Alacant. En aquest últim any s'ha creat la plaça de Delegada Territorial, que és la que ocupe en

aquests moments; en breu es dotarà d'una plaça per a l'administració de l'espai. Ha eixit a concurs el servei tècnic per al teatre... No és per a tirar coets, però és clar que són signes d'una aposta real per la normalització i equilibri en el territori.

A més de la direcció de l'Arniches sóc la representant de l'IVC en les comarques d'Alacant. Açò suposa el contacte continu amb institucions públiques de diversa índole, companyies, associacions, festivals... Objectiu: impulsar projectes conjunts i ser l'enllaç, en moltes ocasions, entre els uns i els altres.

Quins són els teus reptes prioritaris respecte a l'etapa anterior de gestió?

En aquests 6 mesos que estic al capdavant de la coordinació, he dedicat molt de temps a escoltar a agents culturals de la ciutat, a professionals de les arts escèniques, a periodistes, a representants d'institucions locals per tal de conèixer en quin estat es trobava el Teatre Arniches, a partir de les seues opinions, i què s'esperava de la meua arribada.

Un dels punts febles detectats és que l'espai s'havia diluït, s'havia convertit quasi en invisible. He parlat amb persones que pensaven que estava tancat. I açò, a qualsevol professional de les arts escèniques, siga gestor o companyia, li dol.

Un altre dels punts febles detectats ha sigut la falta de coherència en la programació. Es barrejaven companyies professionals amb altres d'amateurs sense marcar límits diferenciats.

Finalment, i com a conseqüència de l'anterior, m'he trobat amb un espai pràcticament buit, sense públic. No és començar des de zero, és reconstruir alguna cosa que s'havia anat enfonsant a poc a poc. Amb tot això no estic dient que les persones que estaven anteriorment no dedicaren els seus esforços a mantenir el teatre, però ho feien des d'una situació totalment desfavorable. I açò passa factura.

Tornar a posar en valor el Teatre Arniches. Que torne a estar present en la vida quotidiana dels ciutadans i ciutadanes de la ciutat, dels visitants. Que aconseguisca ser un referent entre els

"Hamlet Canalla" | Companyia Teatre Micalet

professionals de les arts escèniques. Només això. Que no és poca cosa.

I a part de les produccions i coproduccions públiques, quin lloc tindran les companyies valencianes professionals en la programació?

Som l'espai públic de l'IVC a Alacant. Això vol dir que totes les produccions del Teatre del Poble Valencià seran representades en el Teatre Arniches. I aquelles que, per les seues dimensions, no hi puguem exhibir-se ací, podran ser vistes al Teatre Principal d'Alacant.

Respecte a les companyies valencianes, vaig obrir la temporada amb la Companyia Teatre

"De Sukei a Naima" | La Dependent | Foto: Jordi Pla

Micalet, en valencià, d'autoria valenciana i amb la presència d'un actor valencià que havia sigut finalista als premis Max, Josep Manel Casany. A continuació, vam oferir un espectacle de dansa per a públic familiar a càrrec de Maduixa Teatre, també valenciana, la qual ha rebut diversos premis Max i Feten en la seua trajectòria. La tercera obra va ser d'una companyia alacantina, i per tant valenciana també, emergent: Criadero de Morsas. El programa va ser tota una declaració d'intencions: suport a les companyies valencianes i, especialment, a les alacantines. Aposta per les dramaturgies actuals. Aposta per qualsevol manifestació de les arts escèniques: dansa, circ (estarà ben prompte La Trócola) i pel teatre familiar. I

recerca de productes de qualitat, diferents, únics.

Com a teatre públic que som hem de donar suport a les companyies valencianes en les nostres programacions. Tots estem en un mateix projecte: sales, companyies, distribuïdors. El nostre objectiu comú ha de ser facilitar que el teatre valencià puga exhibir-se amb naturalitat, i que el públic s'acostume veure les produccions valencianes per la seua qualitat. La televisió pública valenciana serà fonamental per a la visibilitat de la professió, i les sales d'exhibició la forma més propera d'establir el contacte entre públic i professió.

"Sínhrhomo" | La Teta Calva

En l'estructura de càrrecs de l'IVC, quin lloc ocupes tu? N'hi ha bona relació/comunicació amb València i Castelló?

Alfonso Ribes, a Castelló, i jo som la part relacionada amb la territorialitat atès que gestionem espais físics. Depenem de la Direcció General i mantenim una estreta relació amb les direccions adjuntes donat que en els nostres espais s'ofereixen també activitats musicals i cinematogràfiques. El Teatre Arniches és, a més a més, la seu de la Filmoteca Valenciana a Alacant.

Afortunadament, em sent part d'un equip de persones amb les quals el diàleg és molt fàcil i fluït. Entre altres coses, perquè parlem el mateix llenguatge. L'equip de l'IVC el formen

gestors, creadors, productors. Tots hem fet, d'una manera o un altra, gestió cultural. Jo vinc de l'Administració local i he treballat amb polítics procedents dels camps més diversos: medicina, educació, comerç, immobiliària... Per a mi, ara, treballar en estes condicions és molt fàcil. I molt gratificant.

I amb el Teatre Principal d'Alacant, a l'hora de coordinar la programació?

La presència de Francesc Sanguino al Teatre Principal és fonamental perquè els dos compartim una mateixa visió de les arts escèniques. Cada espai té les seues peculiaritats, som diferents, però treballem molt prop un de l'altre. Som peces complementàries.

"A España no la va a conocer ni la madre que la parió" | Wichita Co

I com has vist fins ara l'ocupació del teatre respecte a l'etapa anterior?

Omplir un espai escènic amb uns criteris específics no és fàcil. És cert que el programa inaugural ha sigut un èxit. El dia de l'inici de temporada, que ho vam fer amb "Hamlet Canalla", van acudir molts professionals de les arts escèniques, representants d'institucions locals i provincials a manifestar el seu suport. I açò va estar molt bé. Durant la Mostra d'Autors Contemporanis hi ha hagut un índex d'ocupació de quasi un 80%, major que en anys anteriors.

Però l'important és el dia de després. El divendres 17 de novembre, per exemple, va estar la companyia Ferroviària amb funció matinal per

a adolescents i una altra general a la nit i la sala estava pràcticament plena. Açò només ha d'ajudar-me a continuar per esta línia de treball, a mantenir el nostre compromís amb el teatre públic, de qualitat, de creació. Sé que el procés no serà ràpid; que és molt possible que el teatre no estiga ple a curt termini. Però açò no pot portar-nos a canviar la proa, la nostra carta de navegació. L'objectiu ha de ser aconseguir la creació de nous públics. Espectadors amb capacitat crítica com a conseqüència d'un ampli bagatge que nosaltres hem d'afavorir a través de la nostra oferta cultural.

I respecte al pressupost que disposes, penses que és suficient?

Mai n'hi ha prou. En el cas d'Alacant, per a l'a-

"Dot" | Maduixa Teatre

"Emportats" | La Trócola Circ

"La maratón de Nueva York" | Criadero de Morsas

"Pinocchio" | La Baldufa Teatre

"Sedientos" | Cia Ferroviaria

"Càries" | Teatre del Poble Valencià

nualitat de 2018, es va a dotar d'un pressupost específic para tot el que tinga relació amb la Delegació, qüestió aquesta que no ocorria. A més, està previst afermar projectes ja existents com ara el Festival de l'Alcúdia o Abril en Dansa i iniciar altres nous en els quals s'està treballant conjuntament amb l'Ajuntament d'Alacant, per exemple. Si l'objectiu és complir en allò marcat pel pla estratègic de cultura d'arribar a l'1% del pressupost total de la GV entre el 2019-20, ací estarem per a reivindicar el que ens corresponga.

Teniu un programa d'abonaments o descomptes per associacions de la professió?

Els professionals associats de les arts escèniques disposen d'un 80% descompte per a assistir als nostres espectacles. És el descompte més elevat amb diferència. No obstant això, també disposem d'abonaments i descomptes per a estudiants, aturats, per a l'Associació de

Veïns del barri de Benalúa, que és on està situat el Teatre Arniches, per a grups i col·lectius...

Voldries afegir alguna cosa més?

Només desitjar llarga vida al teatre.

Més informació:

<https://es-es.facebook.com/teatreArniches/>